ECOURI LA CAMPIONATELE EUROPENE DE BOX

Elogiul modestiei

Toată lumea a găsit cîte ceva de învățat în aceste campionate europene. Fie-ne îngăduit să subliniem și noi o învățătură sau mai de grabă o constatare elogioasă ce vizează reprezentativa română : pregătirea în modestie și cu modestie. Înțelegem prin aceasta luciditatea concepției de pregătire, conștiința de sine limpede, lipsită de exagerări. De pildă, atunci cînd, înainte de competiție, în pofida unor ironii și a unor atitudini sceptice, antrenorul Titi Dumitrescu susținea că Alexe este un candidat ferm la titlul de campion european, el nu s-a hazardat într-un pronostic ușuratic, ci a cîntărit bine calitățile și defectele elevului său, i-a măsurat șansele în comparație cu adversarii posibili. Adică a știut *cum stăm* pe toate fronturile, dar în primul rînd și-a apreciat corect omul.

Din acest punct de vedere, confratele clujean. Al. Căprariu se dovedește (în „Bazarul hebdomadar" de ieri) mult prea exigent, dintr-un zel firește de loc criticabil. Luîndu-l martor pe prîslea David Needham și lăsîndu-se înșelat de precocitatea sa fără tuleie, colegul nostru sugerează cumularea într-unul și același boxer a tuturor virtuților bărbătești. Și forță, și tehnică, și inteligență, iar dacă se poate și altele. Nu e puțin prea mult ?

Experiența unui antrenor dotat cu deșteptăciune spune : *cariera unui boxer e prea scurtă pentru a-l putea învăța de toate*, pentru a-i putea corecta toate defectele. Tînărul candidat la arta pugilatului se prezintă la sala de antrenamente cu unele însușiri sau adesea cu una singură, suficientă pentru a fi reținut. Maestrului nu-i rămîne altceva de făcut decît să cizelezе pînă (dacă e posibil) la perfecțiune calitățile avantajoase ale elevului, dar el nu poate, în nici un caz, să-i transfere — și încă repede — întreg sumarul tratatului de box la nivelul absolut pe care-l are de obicei doar teoria. Calistrat Cuțov, de pildă, este hărăzit de la natură cu o combativitate excepțională, slujită de puterea nemăsurată a brațelor sale, capabile să se transforme în pistoane perpetue. Cu aceste însușiri a reușit să devină șeful promoției continentale a semiușorilor. La o analiză severă, firește că am putea supune criticii unele trăsături tehnice sau tactice ale lui Cuțov. În mod ideal, l-am fi vrut poate mai fin, mai rafinat în acțiuni. Dar avem dreptul să cerem *totul* unui băiat de 21 de ani ?

Revenind, deci, să recunoaștem justețea și eficacitatea muncii discrete și cu modestie dusă a antrenorilor români, încheiată cu rezultate în mare majoritate excelente. Mulțumirilor și aprecierilor prin presă li s-a adăugat duminică seara un gest semnificativ. Publicul, în picioare, a scandat nu numai numele victoriosului încins în acea clipă cu centura de campion, ci și al antrenorului, al lui Lucian Popescu, căruia i s-au umezit ochii de emoție. Se cade oare să-i reproșăm foarte tînărului Aurel Dumitrescu, vizînd pe antrenor, că forța pumnilor săi nu este egală cu strălucitul direct de stînga ?

Nu pledăm firește pentru plafonare, nici pentru autoliniștire. Știm bine astăzi că Monea — reușind cu adevărat „meciul vieții" — și-ar fi putut vedea visul cu ochii (un vis pe deplin meritat), dacă ar fi lucrat în corp la corp cel puțin tot atît de productiv ca Pozniak. Știm bine azi că forța brută, eliberată precipitat, manevrată primitiv, mai mult i-a dăunat decît i-a ajutat lui Covaci în meciul cu Facchetti. Poate că nici Ciucă nu este perfect, comparat cu modelul din manual. Dar virtuțile sale de puncheur, de batailleur, șlefuite și exprimate pînă la paroxism, au impresionat în asemenea măsură încît unul dintre conducătorii federației spaniole a și propus încheierea unui contract profesionist, de tipul celui semnat cu cîțiva ani în urmă de László Papp.

Cu harul și cu imperfecțiunile lor purtînd caracteristici individuale marcate, mustruluiți, educați și pregătiți de antrenorii lor, băieții noștri și-au făcut datoria. Acum e încă vremea euforiei. Dar vine, mîine, poimîine, timpul s-o luăm de la capăt. Bilanț — analiză — plan de perspectivă. Aceasta este o schiță de program care trebuie să intre în vigoare chiar înainte de a afla unde se va ține viitorul campionat european. După cîte sîntem informați, abia anul viitor, la congresul A.I.B.A. de la Rio de Janeiro, se va hotărî gazda următoare. Candidează deocamdată orașele Istanbul (cu bune șanse, ținînd seama de performanțele boxerilor turci) și Rotterdam. Oriunde, în Turcia sau în Olanda, boxerii români trebuie — și au toate posibilitățile — să confirme o valoare certificată la București.

Victor BANCIULESCU

„Despre organizare, un singur cuvînt: EXCELENTĂ!"

ne-a declarat reputatul antrenor polonez FELIKS SZTAMM

Imediat după ultimul gong al campionatelor europene de box, ne-am îndreptat spre renumitul antrenor polonez FELIKS SZTAMM, Rugîndu-l să împărtășească cititorilor ziarului nostru impresiile sale, „papa Sztamm" n-a ezitat nici o clipă. Cu amabilitatea care-l caracterizează, maestrul Sztamm, făurarul atîtor nume mari în boxul polonez, ne-a declarat :

„După mai mult de 20 de ani, iată că am urmărit „europenele" ca simplu spectator. Despre organizare, un singur cuvînt : excelentă ! Dar, desigur, altele vreți să aflați de la mine. Probabil, multă lume va spune că echipa Poloniei nu a obținut rezultate deosebite deoarece nu am pregătit-o eu. Eronat. Antrenorii care au răspuns de formație nu au greșit cu nimic ! După cum știți, noi după fiecare campionat european sau Olimpiadă facem remanieri în echipă. De data aceasta cred că s-a exagerat. Actualele întreceri au fost privite, de specialiștii polonezi, ca o etapă intermediară, iar rezultatele nu au constituit principalul obiectiv. Noi vizăm ediția următoare a europenelor și J.O. din 1972. La București, echipa cea mai bună — să nu credeți că vă flatez — a fost a României. Antrenorii dv. au adus în ring sportivi pe care îi știam de acum doi-trei ani, de cînd evoluau la „tineret". Progresul înregistrat de ei este foarte mare, la fel ca și numărul medaliilor obținute. De la Dumitrescu, Cuțov, Silberman, Alexe, Aurel Mihai și chiar Ciucă și Monea puteți aștepta încă rezultate de mare valoare. Tinerețea majorității, pregătirea tehnică și tactică a boxerilor români este o chezășie pentru viitor. Arbitrajele ? Ca întotdeauna, au fost... așa cum au fost. Românii au fost nemulțumiți de eliminarea lui Aurel Mihai. Noi, polonezii putem spune același lucru despre scoaterea din cursă a lui Petek. Cu aceste exemple, cred că am spus tot. Nivelul tehnic al campionatelor nu s-a deosebit de al altor ediții. E firesc să fie așa, deoarece cînd se luptă pentru titlul de campion european e dificil ca sportivii să aibă în vedere și alte aspecte. Mă gîndesc la tehnică, la tactică etc., etc. Acestea se aplică, mai bine, doar în fazele superioare ale marilor întreceri. Meciurile Ciucă — Novikov, Dumitrescu — Cosentino, Tregubov — Facchetti și Pozniak — Monea au fost exemple de felul cum trebuie boxat pentru rezultat și pentru... public. Cred că am vorbit destul, așa că nu vă pot spune decît, pe curînd".

Am mulțumit maestrului Sztamm și i-am promis că vom reda întocmai tot ceea ce ne-a spus.

Paul IOVAN

LOTUL NAȚIONAL FEMININ DE VOLEI PENTRU VIITOARELE ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE

În urma turneului final feminin, federația de volei a stabilit componența lotului național de senioare : **Mariana Popescu, Helga Bogdan** (Dinamo București), **Marta Szekely, Mariana Baga, Constanța Bălășoiu** (Rapid București), **Florentina Demetriu, Lucia Dobrescu** (Penicillina Iași), **Eva Klein, Venera Zaharescu, Elena Pandrea** (Medicina București), **Rodica Popa** (C.S.M. Sibiu), **Gabriela Popa, Minodora Meseșan** (Universitatea Cluj), **Paula Cazangiu, Victoria Caranda** (Șc. sp. 2 Buc.), **Liliana Pașca** (Șc. sp. Constanța), **Marilena Cîrțan** (Șc. sp. Brașov).

În vederea apropiatelor întîlniri internaționale (4—12 august — turneu internațional la Constanța, 27—31 august — turneu internațional la Varna, 4—15 septembrie — turneu în R.F.G., 29 septembrie — 9 octombrie — campionatul european de juniori, 18 noiembrie — 10 decembrie — turneu în Japonia) componentele lotului vor participa la o intensă perioadă de pregătire. Antrenamentele, pentru jucătoarele bucureștene se vor desfășura pe stadionul Tineretului săptămînal în zilele de luni, miercuri și vineri.

PADELE-PAGAE

IUNIE — PE LACURILE EUROPENE

Ce s-a mai întîmplat, de la ultimul dialog cu cititorii rubricii, în mica — și, din păcate, prea adesea anonimă — lume a Snagovului ? Ca în orice altă perioadă a sezonului, sportivii și îndeosebi cei fruntași — au continuat intensele lor pregătiri sub severul control al cronometrelor. S-au desfășurat și cîteva competiții, punctul culminant al acestei prime etape constituindu-l finalele campionatelor naționale de mare fond, ale căror concluzii sînt, în general, îmbucurătoare pentru sportivi și antrenori. Ineditul — dacă se poate spune astfel — acestui interval de timp l-a furnizat însă startul caiaciștilor și canoiștilor români în regatele internaționale. Duminică, reprezentanții noștri — în majoritate elemente tinere, deosebit de talentate și cu o valoare în evidentă creștere — au cîștigat toate cele 13 probe din programul întrecerilor de la Sofia.

Fără îndoială, **comportarea de ansamblu și individuală, locurile ocupate sau victoriile realizate la această regată,** ca și la cele — mai dificile — ce vor urma **sînt obiective importante.** Dar, cred că, în legătură cu prezența și participarea la diferitele competiții internaționale ar trebui făcute cîteva precizări. Manifestînd toată grija pentru reprezentarea cu cinste a sportului românesc, la nivelul prestigiului său, federația de specialitate, colegiul central de antrenori, specialiștii care răspund de pregătirea echipelor de seniori și juniori pentru campionatele europene de la Moscova, consideră că, în acest an, **obiectivul fundamental îl constituie verificarea complexă, exigentă, continuă, în compania celor mai puternici adversari, a tuturor componenților loturilor naționale.**

Iată de ce, în afară — uneori chiar înainte — de rezultate căutăm, în acest sezon internațional, răspunsurile cele mai bune la multe întrebări, printre care :

● Ce a apărut nou pe plan continental în sportul caiacului și canoei ; ce sportivi și ce echipaje au fost promovate în diferite cehipe, în cele fruntașe, dar și în formațiile aparent modeste ?

● La ce nivel valoric general și de pregătire (în perioada respectivă) se află sportivii români față de adversarii lor ?

● Se menține, oare, poziția fruntașă cucerită la ultimele mari competiții (campionatele europene de la Duisburg și Jocurile Olimpice din Mexic) de echipajele de C2—1000 m, K4—1000 m, K1—500 m ș.a. ?

● Care este nivelul nostru la această oră, în special în probele de fond și în întrecerile feminine ?

Înșiruirea poate continua cu multe alte întrebări. Tocmai mulțimea și complexitatea lor **au determinat orientarea participărilor la regatele internaționale nu în scopul exclusiv de a cîștiga titluri sau medalii, ci pentru o foarte temeinică verificare.** Este, desigur, semnificativ faptul că în luna iunie — cea mai bogată în asemenea confruntări — participarea sportivilor care au cîștigat concursurile de selecție a fost limitată la două starturi internaționale, în raport cu adversarii probabili, cu programul regatelor respective etc. Astfel, după competiția de la Sofia sînt programate, chiar la sfîrșitul săptămînii, două importante regate la Budapesta și Stockholm, prima o excelentă ocazie de verificare în primul rînd pentru fondiști, cea de a doua, cu precădere, pentru specialiștii probelor olimpice de 1000 m. Aceleași criterii stau și la baza participărilor viitoare.

Selecția pentru europene (ultimul criteriu va fi Regata Snagov) este în acest an deosebit de dificilă. În afara sportivilor consacrați pe plan mondial, caiaciști și canoiști cu palmarese impresionante, dar care nici nu se gîndesc să nu fie prezenți în lupta pentru medaliile europene ale acestui an, există un număr mai mare ca oricînd de contracandidați la un loc în echipa reprezentativă a țării. Pe un prim plan valoric au apărut, de la începutul sezonului, foștii campioni europeni de juniori, **Roco Rujan, Eugen Botez, Nicolae Schmul, Haripina Evdochimov.** Lor li se adaugă în prezent alți sportivi la care s-a înregistrat un evident început de consacrare : **Iacob, Simiocenco, Butelchin** etc.

Dar, să nu ne plîngem de astfel de dificultăți. Dimpotrivă. Mai ales că la europenele de la Moscova trebuie să prezentăm nu mai puțin de 31 de echipaje. Selecția lor și, poate, împărțirea... medaliilor a început în acest iunie al marilor verificări internaționale.

Radu HUȚAN

„AVEȚI UN PUBLIC SPORTIV, NU ORBIT DE PASIUNE !"

Nu-i de loc ușor să apreciezi cu peniță valoarea pumnilor. A ieși din ambianța de acasă și a trăi un campionat european de box, departe de țara ta, înseamnă să aduni o mulțime de senzații, emoții, reacții și să le înfățișezi cu căldură pe hîrtia indiferentă. Bucureștiul a fost pentru mine, un ziarist italian venit prima oară în mijlocul acestui popor atît de latin, o experiență pozitivă.

Campionatele de box sînt, poate, cele mai dificile competiții deoarece ele stabilesc o ierarhie prea adesea legată de șansă și neprevăzut. Cine „joacă pe teren propriu", dintr-o obișnuință pe care acum o acoperă pulberea vremii, nu înțelege să piardă acest avantaj. Cine vine din străinătate la o asemenea competiție se teme, este timorat de public. Dar tocmai despre acest lucru cred că nu se cuvine să tac. Italia a trimis în România cinci boxeri însuflețiți de dorința de a aduce acasă cîteva medalii : una, două de bronz. Și totul a mers nesperat de bine. Ne întoarcem acasă cu o recoltă mai bogată și cu constatarea că românii sînt un public sportiv, nu un public orbit de pasiune. „Mezinul" nostru, Facchetti, un flăcău din Cremona lipsit de experiență, un nou venit în aceste turnee ale campionilor, a reușit să-l întrecă de puțin pe Ion Covaci, beniaminul capitalei românești. Ei bine, publicul a aplaudat și pe învingător și pe învins.

Este un elogiu, dar trebuie făcut pentru că cel ce scrie aceste rînduri a vizitat adesea și alte țări ; în Austria, Franța ș.a. cînd un boxer italian cîștigă publicul recunoaște cu greu acest lucru. În aceste țări am văzut aplaudîndu-se decizii atît de părtinitoare încît conștiința oamenilor cinstiți pălea. A cerceta cauzele acestor manifestări ar cere multă muncă.

Aș numi acest campionat european „al echilibrului" pentru că, într-adevăr, marile forțe pugilistice din răsăritul Europei — U.R.S.S. și Polonia — au arătat că au boxeri obișnuiți. Adevărata surpriză a fost Polonia : protagonistă în sens invers a unei competiții pe care foarte adesea a dominat-o și acum, vrînd-nevrînd, a pierdut-o în mod supărător, căci pentru a învinge este nevoie de boxeri-campioni. Polonia a plătit un act de orgoliu și aceasta ar putea să-i folosească în viitor.

U.R.S.S. a prezentat o echipă bună, dar cu numai doi campioni autentici : Frolov, cel mai tehnic boxer al turneului și Pozniak, „un profesionist" al amatorilor. Ceilalți sînt foarte buni, dar nu chiar niște „super-campioni".

România a prezentat cîteva individualități de talent, care pot deveni mai bune în viitor. Piloniî echipei au fost Ciucă și Monea, dar poate fi reținut și Silberman, poate cel mai bun dintre reprezentanții tinerei generații. Ceilalți sînt, mai mult sau mai puțin, de același nivel — dar un nivel remarcabil. Or, aceasta nu poate fi decît un lucru pozitiv.

Boxul, sport de luptă, nu trebuie să fie, însă, o luptă între cel slab și cel tare, ci un prilej de a demonstra prin abilitate, combativitate, tehnică și inteligență posibilitatea de întrecere reciprocă.

Din punct de vedere moral, acesta mi se pare a fi un principiu de bază al vieții, care duce la continua evoluție a omenirii.

Giuliano ORLANDO
„Corriere dello Sport"

Tehnica înseamnă eficacitate

În afara confruntării valorilor de performanță din diferite țări și așezarea lor pe o treaptă a scării valorice la un moment dat, o competiție de genul campionatelor europene, prilejuiește și culegerea unor aspecte cevа mai obscure pentru ochiul neexperimentat.

Specialiștii urmăresc cu interes în astfel de ocazii anumite modalități, aspecte și concepții noi care apar în metodologie, în tehnică și metodică, foarte utile în munca de perspectivă.

Este un gen de schimb de experiență între antrenori, organizatori și sportivi. El nu se manifestă ca atare, ci sub forma unui „spionaj metodologic" — dacă se poate spune așa.

Aspectele desprinse dintr-o astfel de confruntare, caracterizează uneori o școală de box, o epocă, sau o anumită direcție de dezvoltare a boxului, în general. Sînt lucruri de care trebuie să ținem seama dacă dorim să fim în pas cu vremea.

De data aceasta, multe națiuni au avut ce învăța de la noi. În sfîrșit, am găsit — după îndelungi căutări — soluții, mijloace și metode mai eficiente de pregătire și selecție. Asta nu înseamnă, însă, că n-am avut ce învăța de la sportivii și antrenorii din alte țări.

De pildă, echipa Poloniei s-a prezentat la această ediție cu o formație foarte mult întinerită, sacrificîndu-și cota la „bursa" pugilistică continentală pentru un alt obiectiv : Olimpiada de la München. Asemenea lor, au procedat și englezii. De la englezi, cred eu, am cules cîteva lucruri extrem de utile. Echipa Angliei, cea mai tînără dintre cele 24, s-a prezentat și cu o manieră de luptă deosebită. O sobrietate și o claritate în acțiuni, cu totul deosebite. Nimic, nici o mișcare în plus. Totul numai pentru eficiență.

Este greu să cultivăm sobrietatea britanică pe terenul nostru latin, cu un temperament mai „fierbinte", dar o influență în acest sens, ar fi binevenită. Sportivii noștri, foarte combativi, execută multe mișcări în plus, uneori numai pentru că fac parte din arsenalul procedeelor tehnice ale boxului. Închipuiți-vă un Aurel Mihai sau Ion Covaci evoluînd astfel. Este un ideal, nu irealizabil.

În plus, — iau ca exemplu tot echipa Angliei — o luptă deosebit de curată, fără obstrucții, clară, plăcută, aflată foarte aproape de granițele pure ale noțiunii de box, de scrimă pugilistică.

Și boxul trebuie să rămînă nu numai luptă, ci și spectacol sportiv.

prof. Teodor NICULESCU
antrenor de box

UZINA DE AUTOTURISME PITEȘTI, prin stația auto service nr. 2 din Cluj, str. Maxim Gorki nr. 41, ASIGURĂ ASISTENȚA TEHNICĂ PENTRU AUTOTURISMELE DACIA ȘI RENAULT ÎN TERMEN DE GARANȚIE ȘI POST GARANȚIE, dispunînd de utilaje de înaltă tehnicitate și de personal specializat.

Uzina de țevi „Republica"

Școala profesională „Republica"
cu sediul în București, bd. Muncii 256, sectorul 3,
tramvaie 23, 24, mașini 79 și 100

RECRUTEAZĂ

(în perioada 29 mai — 30 iunie 1969)
pentru școlarizare și calificare prin :

— școală profesională și ucenicie la locul de muncă — în meseriile de electricieni, lăcătuș, frezor, strungar, termist-tratamentist, laminator fevi și trefilator trăgător, tineri, care să îndeplinească următoarele condiții :

— vîrsta 15—18 ani

— studii 7—8 clase elementare (cu certificat de absolvire)

— domiciliul în municipiul București și în fosta regiune București.

Școala asigură internat începînd cu anul școlar 1970-71.

Informații suplimentare se pot cere zilnic la Biroul Învățămînt, telefon 22.26.30, interior 165.

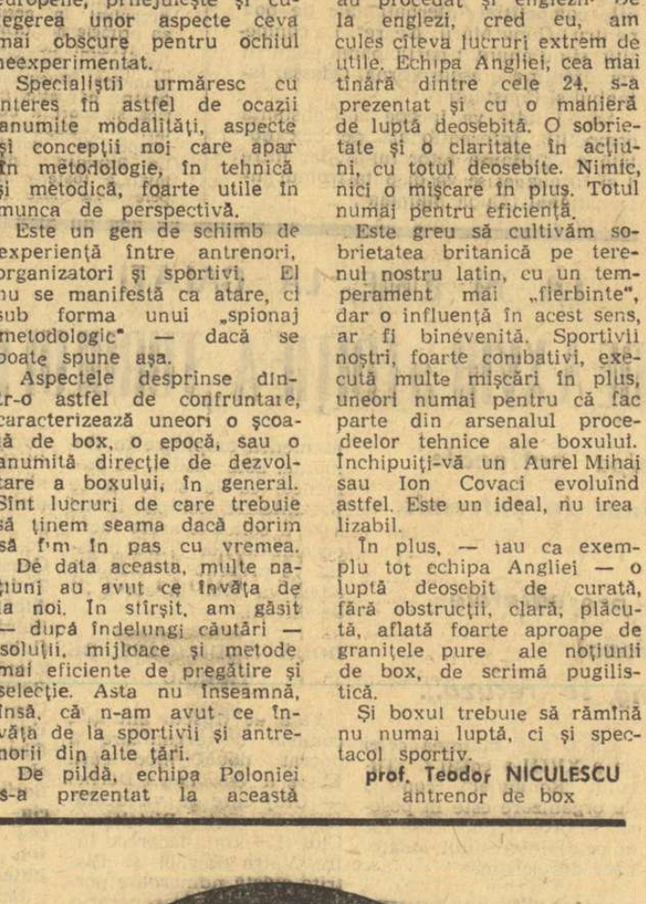

Pentru întreținerea în stare bună a mobilei de bucătărie, a aragazurilor, frigiderelor și linoleumului din apartamentul dv., folosiți :
LUSTROL
Curăță, lustruiește și dă strălucire căminului.
Un flacon de „LUSTROL" — lei 6,50.

UMBRELA ATLETISMULUI

Văzute și auzite

Urmărind la televizor și citind rezultatele meciului triunghiular Bulgaria—R.D.G.—România încerc, pentru prima oară în acest an, un gust amar. Rămîn pentru mine cu totul și cu totul de neînțeles o serie de lucruri și tocmai de acelea dorese să-mi spun opinia despre ele.

M-a impresionat Stadionul Levski din Sofia nu numai pentru pista sa de tartan și bitum, dar și pentru tabela de afișaj electrică, pentru cărucioarele de transport rapid, pentru instalația fotofiniș, pentru buna organizare a probelor. Cîteva dintre acestea nu le-am văzut încă la noi. Amploarea pe care a luat-o atletismul românesc, mai ales după ultima Olimpiadă, impune utilarea stadioanelor noastre, a celor mari, desigur, cu materiale și instalații moderne.

Urmărind echipa României doresc să evidențiez cîteva rezultate foarte bune realizate de Șerban Ioan, Leonida Caraiosifoglu, Dinu Pîștalu, Carol Corbu, Lia Manoliu, Virginia Bonci, Gheorghe Cefan. Din păcate asemenea rezultate bune au fost prea puține și umbrite de comportarea, în general, nesatisfăcătoare a echipelor noastre. Am rămas pur și simplu stupefiată de această, așa zisă, echipă reprezentativă din rîndul căreia au lipsit atît de mulți atleți încît din absenți se putea alcătui încă o formație națională. Voi cita pe : Astafei, Gagea, Vamoș, Naghi, V. Sălăgean, Țibulschi, D. Marian, Mărinescu, Silai, Drăghici, Bufanu, Vitalios, Viscopoleanu, Gurău, Peneș, Moritz, Zîrbo. Dacă voi adăuga alți cîțiva atleți care nefiind pregătiți corespunzător nu au fost, deocamdată utili echipei naționale ca : Deac, Mihăiescu, Bădescu etc putem avea o cu totul altă imagine asupra meciului de la Sofia.

Nu vreau să analizez cauzele — cred că nici nu este datoria mea — dar am crezut că la concursul republican de primăvară a fost un simplu accident faptul că au fost notate atîtea absențe ; văd însă că ele apar chiar și la un meci în care este angajat prestigiul echipei naționale. Este rușinos că prezentăm în echipa națională a României pe Corbu și pe Șerban Ioan la sulițăș pe Ilegeduș la greutate și că la multe probe am strălucit prin absență !

Părerea mea este că dacă un titular devine indisponibil ei trebuie să anunțe din timp F.R.A. ca să poată lua măsuri și să completeze echipa cu juniorii cei mai buni. Poate că unii dintre atleți au motive obiective, poate că altora le-a fost pur și simplu frică de o înfrîngere severă în fața unor adversari redutabili care s-ar putea repercuta asupra unor avantaje ulterioare. M-a surprins însă faptul că printre absenți s-au numărat și unii atleți care în acest an au participat la concursuri internaționale în deplasare, dar care acum au lipsit echipa națională de aportul lor. Prezența la Sofia doar a unora dintre aceștia ar fi inversat rezultatul cu Bulgaria și ar fi făcut mai strîns punctajul în meciul cu R.D.G. Echipa feminină avea nevoie doar de o singură atletă în plus ca să fi cîștigat meciul cu Bulgaria.

Îmi revin în minte acum exemple de abnegație și de dăruire ale unor atleți români care au adus glorie sportului nostru, participînd cu succes la competiții de răspundere, deși erau accidentați. Lia Manoliu a cucerit titlul olimpic cu dureri pe care numai ea ar putea să le povestească, iar Molna, Wiesenmayer, Savel, Porumb, C. Socol și alții, au continuat să concureze, vizibil handicapați, pentru a aduce punctele necesare victoriei tricolorului nostru.

Iată de ce consider că, biroul Federației române de atletism are datoria să analizeze cu tot simțul de răspundere fiecare caz în parte pentru că ÎNFRÎNGEREA DE LA SOFIA ÎNSEAMNĂ O STEA MAI PUȚIN PE CUNUNA DE LA MEXIC. Cred că s-a greșit și prin faptul că anul acesta au fost trimiși atleți la competiții internaționale fără ca ei să fi concurat mai întîi la concursurile noastre interne.

Înfrîngerea de la Sofia mă doare, și tocmai de aceea mi-am permis să fiu mai dură. Poate că unii se vor simți lezați, dar știu că orice înfrîngere este preludiul victoriei, dacă din cauzele insuccesului vom învăța și vom aplica ceva.

Pentru aceasta F.R.A. trebuie să pună în mod hotărît piciorul în prag și să utilizeze din plin toată gama statutară de care dispune (recompense și pedepse), indiferent de valoarea și de numele sportivilor sau al antrenorilor în cauză. Întărirea fermității, a disciplinei, îmbunătățirea organizării, combinată cu o muncă destășurată cu mai multă pasiune și într-un climat favorabil, le apreciez ca principalele căi de progres.

Iolanda BALAȘ-SOTER

P.S. Am auzit că Ion Căpraru, victimă unui accident foarte grav la tendonul achilian, a fost operat. Încă un absent pe o listă fără sfîrșit. Și aceasta dintr-o neglijență organizatorică, la concursul de primăvară, acela de a se fi pus linoleum la aterizarea în groapa cu apă, în locul pistei regulamentare. Îi urez lui Căpraru însănătoșire grabnică, dar, totodată, mă întreb dacă neglijenții care au provocat acest accident au fost trași la răspundere ?

O inițiativă reușită : pentatlonul atletic școlar

CAMPIOANELE ANULUI 1969 :

LICEUL Nr. 3 PLOIEȘTI — FETE
LICEUL „GHEORGHE LAZĂR" BUCUREȘTI — BĂIEȚI

Primul campionat școlar de pentatlon atletic, inițiat și organizat de către Secția Sport a C.C. al U.T.C., a însemnat un veritabil succes pentru activitatea sportivă în rîndul tineretului studios din școli. Rezultatele înregistrate (în ciuda unor condiții atmosferice precare — ploaie și vînt) ca și organizarea excelentă asigurată cu sprijinul organelor locale, iată factorii care au contribuit la această reușită. După Crosul Tineretului și „Cupa școlarului" la fotbal, pentatlonul atletic școlar reprezintă o nouă întrecere destinată să popularizeze sportul în masa elevilor. Și, sperăm ca inițiatorii să nu se oprească aici.

Concursul final de la Sibiu a avut darul să consacre unele talente, să descopere totodată altele și, în sfîrșit, să demonstreze că întrecerile atletice, dacă sînt temeinic organizate, cu seriozitate și cu spirit de răspundere, atrag foarte mulți tineri. Aceasta explică și de ce, de la prima fază a concursului au fost prezente în întreceri peste 600 de echipe.

Fiindcă mă refer la finala propriu-zisă, voi remarca înainte de toate, buna pregătire a echipei feminine care a reprezentat Liceul nr. 3 din Ploiești (antrenor, prof. Vasile Roșca), precum și a celei masculine de la Liceul „Gheorghe Lazăr" din București (prof. Ecaterina Ghimbră), care, de altfel, s-au și situat pe locul I la această ediție inaugurală a concursului. La fel, aș sublinia buna comportare a echipei Liceului nr. 5 din Iași (fete) și a Liceului „B.P. Hașdeu" din Buzău.

O pată neagră în contextul ultimului act al întrecerii : echipa Liceului nr. 3 din Iași (băieți) a fost descalificată, deoarece în lot figura un elev care aparținea altei școli ! ? Este regretabilă atitudinea celor care au făcut deplasarea cu echipa ieșeană pe care au privat-o astfel de la posibilitatea valorificării pe căi cinstite a talentului și muncii ei.

Iată cum arată clasamentele finalei :

FETE : 1. Liceul nr. 3 Ploiești, campioană republicană pe 1969 — 15 226 p. (Lucia Jinga, Liliana Ghițescu, Lucia Foalea, Mariana Tache, Elena Ioniță și Dumitrașcu Doina) ; 2. Liceul nr. 5 Iași 14 964 p. 3. Liceul „Gheorghe Lazăr" București — 14 721 p. ; 4. Liceul nr. 2 Reșița — 14 522 p. ; 5. Liceul nr. 4 Constanța — 12 996 p. ; 6. Liceul nr. 1 Bistrița — 12 876 p. ; 7. Liceul „Ion Maiorescu" Giurgiu — 12 209 p. ; 8. Liceul nr. 1 Ineu — 11 811 p.

BĂIEȚI : 1. Liceul „Gheorghe Lazăr" București, campioană republicană pe 1969 — 13 142 p. (Gheorghe Dumbravă, Constantin Horvath, Radu Juma, Vasile Toma, Florian Tudosie, Gheorghe Preda) ; 2. Liceul „B.P. Hașdeu" Buzău — 13 001 p. ; 3. Liceul „Gheorghe Barițiu" Cluj — 12 814 p., 4. Liceul „Ion Maiorescu" Giurgiu — 12 559 p. 5. Liceul industrial — metalurgic Galați — 12 315 p., 6. Liceul nr. 3 Arad — 11 959 p. ; 7. Liceul nr. 2 Reșița — 10 375 p.

Clasamentul general individual

FETE : **Lucia Jinga** — campioană republicană pe 1969 : 3 616 p. — 13,5 pe 100 m, 10,15 m la greutate, 1,52 m la înălțime, 5,44 m la lungime și 66,7 pe 400 m.

BĂIEȚI : **Radu Gavrilaș**, campion republican pe 1969 : 4 210 p. — 12,3 pe 100 m., 13,81 m la greutate, 1,68 m la înălțime, 6,44 m la lungime și 2:26,0 pe 800 m.

Celor doi campioni le-au fost decernate cupe din partea Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Cele mai bune performanțe.

FETE : **Lucia Ghițescu**, (Liceul nr. 3 Ploiești) — 1,54 m la înălțime.

BĂIEȚI : **Gheorghe Dumbravă** (Liceul „Gh. Lazăr" București) — 15,29 m la greutate.

Cei doi performeri au primit cîte o cupă oferită de către Federația română de atletism.

prof. Camil MORȚUN